

dette Udvalg er jo en travlt beskæftiget Mand, han har mange Hverv. Naar man ser hans omfattende Virksomhed, mindes man uvilkaarligt, hvad en stor Skribent har skrevet om selve den store vidtfavnende Natur: Naturen er alt, det er en stor Charge at være alt. Jeg ved ikke, hvorledes Formanden for dette Udvalg har tænkt sig Udvalgets Virksomhed herefter i Industrispørgsmaalet, men jeg vil dog anse det for heldigt, at man med Hensyn til de to foreslaaede Udvalg ikke drager Traditionen fra Industriens uofficielle Periode over i den nye Situation, hvor Industriproblemet, takket være Regeringens pludselige Kursændring, anerkendes som et Staten vedkommende Problem. Det varede længe, før man naaede saa vidt, og det har været kostbart, at det varede saa længe, megen Velstand er slaaet i Stykker som Følge af denne Nølerpolitik, og nu ser man det Særsyn, at dette Lovforslag fremføres uden en eneste nysaglig Begrundelse. Mangfoldige Forslag har tidligere været fremsat, de er alle blevet afvist, enten som unødvendige eller som principielt uantagelige. Jeg vil blot henvise til klare, tydelige og udtømmende Redegørelser, fremsatte for mere end et Aar siden af Industriraadets Formand, af Direktør Chr. H. Olesen, og i en fortræffelig Pjece af Hr. Ivar Moe, der deri gav en koncis og udtømmende Redegørelse for Valutadumpingens Væsen og Virkning. Denne Pjece laa paa dette Tings Bord for mere end et Aar siden, i April 1921. Alt, hvad deri er fremført af Grunde for og imod Foranstaltninger som dem, der nu paatænkes, har samme Værdi nu, som de havde for et Aar siden. Ikke desto mindre har det været et Aar, før den højtærede Regering har bekvæmet sig til de Skridt, som der anbefaledes. Regeringen vilde ikke høre — Landet har til Gengæld maattet føle.

Men dette er nu Fortid, det foreliggende Lovforslag er Fremtiden. Jeg skal ikke udtale mig nærmere om, hvorledes denne Fremtid vil forme sig. Det afhænger ganske af det Sindelag og det Haandelag, hvormed denne Lov vil blive ført ud i Livet. Jeg vil indskrænke mig til at paapege, at denne Lov ikke er protektionistisk. Den giver Værn mod maskerede Eksportpræmier hidrørende fra, at Lande med abnorm lav Valuta er i Stand til i Udlandet at sælge Varen til en langt lavere Pris, end den kan sælges til i Hjemlandet. Det vilde efter min Mening heller ikke være protektionistisk Politik f. Eks. at forhøje Toldtarifferne paa en til Valutakursernes Stil-

ling svarende Maade eller med samme Maal for Øje at slutte midlertidige Handelsaftaler, der kun vilde være Udtryk for en Kontrabalanceringspolitik paa det handelspolitiske Omraade, en Politik, som er mere i Slægt med Frihandel end med Protektionisme, fordi Maalet er at stille imod rationelle Varepriser, og rationelle Varepriser indfinder sig nu ikke „af sig selv“, naar Verdens Møntforhold befinder sig i et Kaos som det, vi i dette Øjeblik ligger i.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen fremhævede i sin Ordførertale, at man ikke havde villet foretage Skridt som disse, før man havde Benene paa Jorden. Jeg tror, det var en udmærket Grundbetragtning, det ærede Medlem der gjorde dette Ting opmærksom paa. Jeg vil blot bede om, at jeg for mit Vedkommende i Tilslutning dertil maa have Lov til at gøre opmærksom paa, at denne Grundbetragtning først er kommet til at staa det ærede Medlem og hans Meningsfæller klart, i det Øjeblik de indsaa, at der var en virkelig alvorlig Mulighed for, at dette udmærkede Ministerium kunde komme til at ligge med Benene i Vejret.

Hans Nielsen: Jeg skal ikke rette nogen Bebrejdelse eller Spydighed mod den højtærede Regering, fordi den har fremsat dette Lovforslag. Det forekommer nemlig mig, at den højtærede Regering fortjener Tak for den Haandsrækning, den her er i Færd med at yde to Industrier, som trænger haardt. Og selv om man nu med god Grund kan have meget at sige Regeringen paa, saa synes jeg, den ikke fortjener al Skylden for, at dette kommer saa sent; efter mit Skøn har det konservative Folkeparti sin store Part af Skylden. Det konservative Folkeparti har spildt denne Vinter med ganske ørkesløse Diskussioner i Toldudvalget og ført dem paa et Grundlag, hvor de vidste, at der ikke kunde opnaas noget. Hvis det konservative Folkeparti i Tide havde vist ærlig Villie til at gaa ind paa Foranstaltninger som dem, den højtærede Regering nu har foreslaaet, saa er jeg sikker paa, det havde været muligt nu at staa med et Forslag, som var endda bedre end det, der her foreligger fra Regeringens Side, og derfor maa jeg meget stærkt bebrejde det konservative Folkeparti, at det ikke har kendt sin Besøgelsestid.

Jeg er Regeringen taknemmelig for Forslaget, som det foreligger, men det kan ikke skjules, at der er andre Virksomheder, der ogsaa kunde trænge i høj Grad til Støtte. Jeg indser vel, at paa dette Tidspunkt